

можеше да ги посрѣщне. Но кой знай какъ отчаялъ се за тая голѣма загуба, като се върналъ у тѣхъ, и гръмналъ револвера си въ устата... Това самъ е обяснилъ въ едно писмо, което се намѣрило на стола му!

Кардашевъ се фана за главата при това обяснение и излѣзе.

Вджхновението му охладѣ мигновено. Какъвъ мизеренъ герой! Дѣ тука характеръ? дѣ тука борба? дѣ сила на страститѣ? Иди се ползуй отъ такава пѣшлость! Убилъ се, че изгубилъ на комаръ!.. Не, Каишевъ е по-симпатиченъ. Той излѣзе.

VII

Гръм-ливи новини и истински събития.

Търговска улица на тоя часъ бѣше още по-оживена. Въ хорѣтъ на другитѣ шумове влизахъ сега и ухораздирателнитѣ крясъци на роякъ вѣстникопродавци, подъ мишница съ еднакъ сега излѣзли отъ пресата вѣстници, вмѣсто снощи, по редѣтъ си. Улицата ехтеше отъ названията на вѣстницитѣ, сподирени съ съблзнителни обаждания.

— *Независимостъ!* Важни новини, много важни!..

— Купете си *Пазителъ Народенъ!* Кабинета падналъ!

— *Народенъ Другаръ!* Революция въ Сухиндолъ!

— *Извѣститель!* Ужасно кланѣ въ Гаганица!

— Господинъ Кардашевъ, купете си: много важни новини!

— Моятъ вѣстникъ, господинъ Кардашевъ! (Тие дяволи познавахъ Кардашева, понеже бѣхъ единъ видъ отъ еснафа).

Нѣколко хлапака начугулихъ литератора, и той, за да се отърве отъ тѣхната лѣпкава любезность, набѣка си джебоветѣ съ листове. Той не полюбопитствова да отвори ни единъ, при сичката възбудителна прѣлестъ на новинитѣ,